

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 24 grudnia 2010 r. — Südzucker AG przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-608/10)

(2011/C 113/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Südzucker AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy posiadacz pozwolenia na wywóz jest uprawniony do refundacji wywozowych tylko wtedy, gdy w zgłoszeniu wywozowym złożonym we właściwym urzędzie celnym (art. 5 ust. 7 rozporządzenia nr 800/1999 ⁽¹⁾) jest wpisany w polu 2 jako eksporter?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy art. 78 ust. 1 i 3 kodeksu celnego ⁽²⁾ zezwala na sprostowanie zgłoszenia wywozowego w celu zmiany eksportera w polu 2 zgłoszenia wywozowego i czy organy celne w przypadku takim jak w sprawie przed sądem krajowym są zobowiązane do uregulowania sytuacji i przyznania eksporterowi refundacji wywozowych?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: Czy organy celne mogą uregulować sytuację w rozumieniu art. 78 ust. 3 kodeksu celnego bezpośrednio w ten sposób,

że eksporterowi przyznane zostaną refundacje wywozowe bez wymogu uprzedniego sprostowania zgłoszenia wywozowego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 102, s. 11).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Oldenburg (Niemcy) w dniu 6 stycznia 2011 r. — Johann Bilker i in. przeciwko EWE AG

(Sprawa C-8/11)

(2011/C 113/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Oldenburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Johann Bilker i in.

Strona pozwana: EWE AG.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepisy ustawowe lub wykonawcze nie podlegają przepisom tej dyrektywy nawet, jeżeli przedsiębiorca odsyła w swoich warunkach umów do przepisów ustawowych lub wykonawczych, które zostały wydane dla innej grupy konsumentów i innego rodzaju umów? Czy w przypadku gdyby dyrektywa nie miała zastosowania, wyłączenie zastosowania obejmuje też zawarty w art. 5 wymóg prostego i zrozumiałego sformułowania?

2) Czy art. 5 zdanie pierwsze dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich i art. 3 ust. 3 zdanie czwarte dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r.⁽²⁾ dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego należy interpretować w ten sposób, że brak jest „prostego i zrozumiałego warunku” lub że nie jest zapewniony „wysoki stopień ochrony odbiorcy, w szczególności odnoszący się do przejrzystości ogólnych warunków umów”, kiedy przedsiębiorca chce uzasadnić jednostronne prawo zmiany cen tym, że w swoich ogólnych warunkach umów odsyła w sposób ogólny do rozporządzenia, które zostało wydane dla innej grupy konsumentów i innego rodzaju umów i w którym ponadto norma właściwa dla prawa zmiany cen nie spełnia wymogu przejrzystości?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 98/30/WE, Dz.U. L 176, s. 57.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 12 stycznia 2011 r. — Leopold Sommer przeciwko Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

(Sprawa C-15/11)

(2011/C 113/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Leopold Sommer

Strona pozwana: Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

Pytania prejudycjalne

1) Czy dyrektywa Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie⁽¹⁾ ma w Austrii zastosowanie do bułgarskiego studenta, biorąc pod uwagę pkt 1. Swobodny przepływ osób, ppkt 14 akapit pierwszy lub trzeci załącznika VI do traktatu dotyczącego przystąpienia Bułgarii [i Rumunii] do UE, zatytułowanego „Wykaz, o którym mowa w art. 20 protokołu⁽²⁾: [Środki przejściowe dla] Bułgarii”?

2) Na wypadek udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: czy prawo Unii, w szczególności art. 17 dyrektywy 2004/114, stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które — tak jak mające zastosowanie w postępowaniu przed sądem krajowym przepisy Ausländerbeschäftigungsgesetz [ustawy o zatrudnianiu obcokrajowców] — przewiduje w każdym wypadku ocenę sytuacji panującej na rynku zatrudnienia przed wydaniem pracodawcy pozwolenia na zatrudnienie studenta przebywającego na terytorium Austrii już od ponad roku (ust. 3 dyrektywy 2004/114) i dodatkowo, w przypadku przekroczenia określonej maksymalnej dopuszczalnej liczby zatrudnionych cudzoziemców, uzależnia wydanie pozwolenia na zatrudnienie od spełnienia dalszych warunków?

⁽¹⁾ Dz.U. L 375, s. 12

⁽²⁾ Protokół dotyczący warunków i uzgodnień w sprawie przyjęcia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej, załącznik VI: Wykaz, o którym mowa w artykule 20 Protokołu: środki przejściowe dla Bułgarii — 1. Swobodny przepływ osób, Dz.U. L 157, s. 107

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 14 stycznia 2011 r. — Markus Geltl przeciwko Daimler AG

(Sprawa C-19/11)

(2011/C 113/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Markus Geltl

Strona pozwana: Daimler AG

Pytania prejudycjalne

1) Czy w przypadku rozciągniętego w czasie procesu, w którym wiele etapów pośrednich ma doprowadzić do zaistnienia określonej okoliczności lub wystąpienia określonego wydarzenia, należy dla zastosowania art. 1 pkt 1 dyrektywy 2003/6/WE⁽¹⁾ oraz art. 1 pkt 1 dyrektywy 2003/124/WE⁽²⁾ oprzeć się wyłącznie na tym, czy tę przyszłą okoliczność lub przyszłe wydarzenie należy uważać za informacje dokładne w rozumieniu tych przepisów dyrektyw, oraz w związku z tym zbadać, czy można w sposób uzasadniony przewidywać, że ta przyszła okoliczność zaistnieje lub przyszłe wydarzenie będzie miało miejsce, albo czy w przypadku takiego rozciągniętego w czasie procesu także etapy pośrednie, które już zaistniały lub miały miejsce, a są związane z urzeczywistnieniem przyszłej okoliczności lub wydarzenia, mogą stanowić informacje dokładne w rozumieniu wymienionych przepisów dyrektyw?